

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прзз 3/2019
21.03.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Бранислава Босиљковића, чланова већа, са саветником Драгицом Вранић, као записничарем, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз бр. 923/18 од 06.02.2019. године, против пресуде Прекршајног апелационог суда, Одељења у Нишу II-209 Прж. бр. 23915/18 од 20.11.2018. године, у предмету прекршаја, у јавној седници већа одржаној дана 21.03.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **УСВАЈА** и **УТВРЂУЈЕ** да је пресудом Прекршајног апелационог суда, Одељења у Нишу II-209 Прж. бр. 23915/18 од 20.11.2018. године повређен закон.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Врању, Одељења у Сурдулици 8 Пр бр. 4141/18 од 01.10.2018. године, окривљена АА из ..., председник општине ..., оглашена је одговорном због прекршаја из члана 46. став 1. тачка 12) у вези члана 22. став 1. тачка 6) Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и осуђена на новчану казну у износу од 5.000,00 динара, с тим да ће суд о трошковима прекршајног поступка одлучити посебним решењем. Поступајући по жалби браниоца окривљене и жалби оштећеног, Прекршајни апелациони суд, Одељење у Нишу је пресудом II-209 Прж. бр. 23915/18 од 20.11.2018. године, ставом првим диспозитива, усвојио жалбу браниоца окривљене и преиначио првостепену пресуду, тако што је окривљена ослобођена одговорности за наведени прекршај на основу одредбе члана 250. став 1. тачка 2) Закона о прекршајима, јер постоје околности које искључују прекршајну одговорност окривљене, а ставом другим диспозитива, усвојио жалбу оштећеног, као подносиоца захтева те је првостепену пресуду преиначио у делу одлуке о трошковима поступка, тако што је одредио да трошкови прекршајног поступка падају на терет првостепеног органа.

Против пресуде Прекршајног апелационог суда, Одељења у Нишу II-209 Прж. бр. 23915/18 од 20.11.2018. године, Републички јавни тужилац је подигао захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 6) и став 2. тачка 3) Закона о прекршајима и због повреде материјалног права у смислу члана 265. став 1. тачка 4) Закона о прекршајима. Сматра да је

погрешан закључак другостепеног суда да окривљена као председник општине ... не може бити одговорна за прекршај за који се терети имајући у виду одредбу члана 17. Закона о прекршајима. Не спори да Република Србија, територијална аутономија и јединица локалне самоуправе и њихови органи не могу бити одговорни за прекршај, али, сагласно одредби члана 17. став 2. Закона о прекршајима, законом може бити прописано да за прекршај под условима из члана 18. став 1. овог закона одговара одговорно лице у државном органу, органу територијалне аутономије или органу јединице локалне самоуправе. Како је окривљена АА из ..., као председник општине ... одговорно лице у органу јавне власти, сматра да је правно неутемељен став у побијаној пресуди да је искључена њена прекршајна одговорност у конкретном случају. Указује на контрадикторност поступања појединих већа Прекршајног апелационог суда - Одељења у Нишу и Одељења у Новом Саду по наведеном питању. Предлаже да суд захтев усвоји и утврди да је побијаном прекршајном пресудом повређен закон.

Врховни касациони суд је, обавестио о седници већа Републичког јавног тужиоца, који иако уредно обавештен, није приступио.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у смислу члана 287. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС" бр. 65/13, 13/16 и 98/16), Врховни касациони суд је нашао да је захтев основан.

Након оцене навода у поднетом захтеву и списка предмета, Врховни касациони суд је нашао да су основани наводи захтева којима се указује да је побијана пресуда Прекршајног апелационог суда, Одељења у Нишу II-209 Прж. бр. 23915/18 од 20.11.2018. године донета уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима, као и уз повреду материјалног прекршајног права из одредбе члана 265. став 1. тачка 4) наведеног закона.

Пресудом првостепеног Прекршајног суда у Врању, Одељења у Сурдулици 8 Пр бр. 4141/18 од 01.10.2018. године окривљена АА из ..., председник општине ... оглашена је одговорном за учињени прекршај из члана 46. став 1. тачка 12) Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, зато што је као одговорно лице у органу јавне власти - председник општине ..., решењем Општинске управе општине ... број 102-105/16-02 од 12.12.2016. године, одбила да тражиоцу информације, оштећеном ББ из ..., изда односно достави тражену информацију, у образложењу наводећи разлоге који су супротни одредбама закона и на тај начин отежала оштећеном да добије тражену информацију.

По налажењу другостепеног Прекршајног апелационог суда - Одељења у Нишу, како је окривљена у време подношења захтева за приступ информацијама од јавног значаја обављала функцију председника општине, дакле органа јединице локалне самоуправе и како је решењем Општинске управе које је потписала начелник ВВ број 012-105/16-02 од 12.12.2016. године одбијен захтев за давање тражене информације, то постоје околности које искључују прекршајну одговорност окривљене јер је чланом 17. став 2. Закона о прекршајима прописано да Република Србија, територијалне аутономије и јединице локалне самоуправе и њихови органи не могу бити одговорни за прекршај. Стога је побијаном пресудом Прекршајног апелационог суда, Одељења у

Нишу II-209 Прж. бр. 23915/18 од 20.11.2018. године усвојена жалба браниоца окривљене, преиначена првостепена прекршајна пресуда и окривљена ослобођена одговорности на основу одредбе члана 250. став 1. тачка 2) Закона о прекршајима јер постоје околности које искључују прекршајну одговорност окривљене.

Одредбом члана 17. став 2. Закона о прекршајима прописано је да Република Србија, територијалне аутономије и јединице локалне самоуправе и њихови органи не могу бити одговорни за прекршај, али законом може бити прописано да за прекршај под условима из члана 18. став 1. овог закона одговара одговорно лице у државном органу, органу територијалне аутономије или органу јединице локалне самоуправе.

Одредбом члана 250. став 1. тачка 2) Закона о прекршајима прописано је да ће суд донети пресуду којом се окривљени ослобађа одговорности ако има околности које искључују прекршајну одговорност окривљеног.

Према одредби члана 264. став 1. тачка 6) истог закона, битна повреда одредаба прекршајног поступка увек постоји, између осталог, ако је суд донео пресуду којом се окривљени ослобађа одговорности противно одредбама члана 250. овог закона.

Одредбама Закона о локалној самоуправи ("Службени гласник РС", бр. 129/07, 83/14 и 101/16) између осталог је прописано: да општинском управом, као јединственим органом, руководи начелник (члан 54. став 1); да општинско веће врши надзор над радом општинске управе (члан 46. тачка 4); да председник општине представља општинско веће, сазива и води његове седнице и одговара за законитост његовог рада (члан 47. ст. 1. и 2).

Полазећи од цитираних прописа по оцени Врховног касационог суда погрешна је оцена у побијаној пресуди Прекршајног апелационог суда, Одељења у Нишу да су испуњени услови да се окривљена ослободи одговорности на основу одредбе члана 250. став 1. тачка 2) Закона о прекршајима. Ово стога што је одредбом члана 17. став 2. Закона о прекршајима прописано да одговорно лице у органу јединице локалне самоуправе, под законом прописаним условима, може одговарати за прекршај. У складу са одредбама члана 46. тачка 4), члана 47. став 2. и члана 54. став 1. Закона о локалној самоуправи, окривљена је као председник општине била одговорна за законитост рада Општинског већа, које је било дужно да врши надзор над Општинском управом као доносиоцем акта о одбијању захтева за давање тражене информације. Стога, чињеница да је окривљена обављала функцију председника општине ..., дакле органа јединице локалне самоуправе, не представља околност која, у конкретном случају искључује њену прекршајну одговорност као одговорног лица у органу јединице локалне самоуправе.

С обзиром на све изложено, Врховни касациони суд је нашао да је побијаном пресудом повређен закон односно учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима, па је на основу одредбе члана 287. став 4. у вези са чланом 288. став 1. Закона о прекршајима одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 21.03.2019. године, Прзз 3/2019

Записничар,
Драгица Вранић,с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић